

Előfizetési árak:

postán vagy kézhez küldve:
 Egész évre. 20.— kor.
 Félévre. . 10.— kor.
 Negyedévre 5.— kor.
 Egy hónapra 1.70 kor.
 —
 Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területenként 8 fillér.
 Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 19. Főszerkesztő: Konecz Ákos. Felelős szerkesztő: Dr. Orbán József. Kiadóhivatal: Kossuth-utca 18. Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

A törvényhozás husvét szünete.

Debreczen, április 9.

Valamint az emberiség történetében új eszmék diadalát jelenti a Megváltó feltámadása, úgy Magyarország történetében is fordulatot jelent az. Husvét ünnepén kelt fel az emberiség megváltója a sötétségből és elnyomatásból s évtizedek előtt husvét ünnepén tette le a nemzet bölcse az alapkövet a magyar nemzet megszabadításához az abszolutizmus sötét éjszakájából és az elnyomatásból. És azóta husvét ünnepe Magyarország újjászületésének ünnepévé lett s a tavaszi örömet részben megszakítja a politikai magabaszállás, mely a múlt eseményeivel és a jövő kilátásával foglalkozik. Az idej husvét ünnepén az ünnepi kedvet és tavaszi örömet emeli és táplálja a megelégedés, melyet az ország legújabb történetébe való visszapillantás minden becsületes hazafiban kelt, a mely rózsás fényben ragyogtatja a jövőt, mert a közügyek élén Deák Ferencz

örökösét és ivadékát látjuk. Deák Ferencz becsületes politikája, valódi szabadelvűsége és vallási türelme Széll Kálmánnal ismét világító csilaga lett Magyarországnak.

Mit tett Széll kormányzásának rövid egy esztendeje alatt? Könyveket lehetne megtölteni e férfi működéséről szóló jelentésekkel, aki aránylag rövid idő alatt sokat teljesített, mindent tett királyért és hazáért. Kormányzása kezdetén biztos révbe vezette a gazdasági kiegyezést Ausztriával és megmentette azt Thun gróf intrikáitól, aki ép most egy éve, hogy a szerződés feltételeinek revíziójára törekedett. Széll ezzel nemcsak a kiegyezést mentette meg, hanem a monarchia nagyhatalmi állását is, mely tényleges veszteséget szenvedett volna, ha a széthasogatott és parányaira szertefoszlanó Ausztria mellett Magyarországon is tarthatatlan állapotokat teremtettek volna. Deák leghivatottab interpretációjának munkájára érdemes volt a kiegyezés és Ausztria-Magyarország, nagyhatalmi állásának biztosítása, mert

mind a kettő Magyarország létfeltétele.

Széll Kálmán munkaképessége a magyar parlamentet, a parlamenti küzdelmeket a személyes támadásoktól és személyes kirohanásoktól megszabadította és a tényeket emelte a parlamentáris vitaközlés tárgyaivá. Személyes kérdések a tárgyilagos tanácskozásoknál háttérbe szorultak és a jó eszme, a hasznos gondolat akkor is érvényesül, ha véletlenül az ellenzékétől származik.

Széll Kálmán lehetségessé tette a nemzeti pártnak, hogy a szabadelvű párthoz csatlakozzék s ezzel megszüntette azt a fonákságot, hogy ugyanazon alapon álló politikai pártok személyes tekintetektől nem működhetek együtt a haza üdvén. És általánosan elismert, kitűnő politikája által élet vette a függetlenségi párt közjogi harcának.

És midőn a Széll Kálmán miniszterelnök tevékenységéről szóló jelentés teljes megelégedéssel tölt el bennünket és midőn az ő miniszterkollegáinak működése fölött hasonló

TÁRCZA.

Szürke történet.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —
 Írta: Morvay Zoltán.

Mesterségemre nézve afféle bankhivatalnok vagyok, akinek igen-igen sok dolgot és kevés fizetést szoktak adni. Különben Dus Benjáminnak hívnak és „Gloria”-hűznis cigarettákat szívok.

Hivatalomban úgy, ahogy elvégzem a dolgom, néha még meg is dicsér a főnököm, aki, melleleg mondva egy pohos, kopasz ur és roppant vörös szeplőt visel az orra hegyén; de ha holmi fizetésjavítást merek előtte emlegetni, igen épületes dorgatóriumban részesít és követeli azon rengeteg pénz (1800, mond, ezernyolczszáz koronák) „hovatordításának a kimutatását”, a mit évenként fizetési képen felmarkolok.

S látva, hogy ez összeget czélszerűben felhasználni már lehetetlenség, bizalmas leereszkedéssel veregeti meg a vállam és biztat, hogy csak várjak türelemmel, mert a türelem rózsát terem!

És én várok már épen 12 óv óta!

Hanem a türelem nyilván rossz földbe van ültetve, mert az ígért rózsákat még eddig nem termette meg...

Előléptetésre nincs kilátásom, mert a felebbvalóim mind fiatal emberek, akiknek eszükágában sínes meghalni csak azért, hogy én a helyükbe ülhessek.

A soronkivüli elibükkerülés meg még

lehetetlenebb dolog, mert ezen jó urak mind egyikének a hátamögött áll az az áldott isten-asszony, akinek a neve: *Protekezió*...

Az ilyen torzonbörz szakállas embereket, mint amilyen jómagam is vagyok, a kiknek a tavasz már elröpült a fejük felett s immár a nyár is a végefelé jár, — mondom, az ilyen embereket nem szeretik az isten-asszonyok... Az én hátam mögött nem áll senki, csak a sötét árnyam!... Egyszóval nincs protekezióm...

Ebből is láthatják önök, hogy roppant komisz ember lehetek...

Máskülönben csöndes természetem van és a kollegáim előtt arról vagyok nevezetes, hogy a trafikos-kisasszonynak, — akitől minden szombat este megveszem a 100 darab Gloria-hűznit, — soha sem mondok bókákat, sőt a kasziros-kisasszonyoknak sem udvarolok a kávéházakban, ami talán csak azért van, mert egyáltalán nem járok kávéházakba.

Nem tudom, hogy esik ez, de asszonyokkal soha világeletemben nem tudtam bánni! Határozottan állithatom, hogy ifjuságotól kezdve roppant szerencsétlen voltam a fehérség körül!...

S önök el sem képzelik, minő zavarba jövök és ügyetlenséggel felelek, ha Zseni kisasszony néhány szót intéz hozzám, mikor ama hűzniket vásárolok. Pedig az csak akkor fordul elő, ha a trafikban kivülem más vevő nincs.

Ilyenkor rendesen elpirulok s hebegek valami ostobaságot s a vége az a dolognak,

hogy a kis gonosz, esigabiga száju mókus úgy zavarba hoz a kérdegetéseivel, hogy igyekszem minél előbb benzinné válni s elpárologni a kis aranyos boszorkány körmei közül.

Nagy zavarodottságomban néha a visszajáró pénzt is ott felejttem. Zseni kisasszony csak a másik szombat adhatja vissza.

A visszaszolgáltatás ám nem jár minden faggatások nélkül.

— Dus ur, a multkor itt felejtette a visszajáró 60 fillért.

Makogok.

— Az... az lehetetlen Zsenike... igen... lehetetlen... s mellé úgy elpirolok, mint az ötödik gimnázista a tánciskolában.

— De bizony lehet! Tessék! Dus ur, Dus ur! Én gyanakszom!...

Istenem! Zsenike mindig gyanakszik! S ilyenkor olyan, de olyan igézően mosolyog reám, hogy belerázkódom... Nagy özszeimmel a vesémbé akar látni!

— Csak vallja meg, ugy e szerelmes? No vallja meg, Dus ur!

— De Zsenike az.. az.. lehetetlen... dünnyögöm. Én... meg szerelmes?! Oh, régen volt az!... Talán soha sem is volt!...

És a szép fekete szemek kartácstüze között sietve fuvok takarodót s csak mikor jó távol járok a trafiktól, lélegzem fel szabadabban.

— Ördögös kis boszorkánya, hogy megvallatott! Igazán nem voltam elkészülve a kérdésére. Mert én olyan szerencsétlen

Rendkívül leszállított árban ajánlok

ebédlő- és salon-függőlámpákat, továbbá tükröt, képet és faldiszeket.

Mély tisztelettel **LÁM SÁNDOR** Debreczen, Piacz- és Hatvan-utca sarkán.

megelégedést érzünk és konstatáljuk, hogy e férfiak mindegyike a kellő helyen van s helyét tökéletesen betölti: akkor a kilátás, melyet a jövő nyújt, olyan, mely a legszebb reményekre jogosít. Mint a világító torony, mely a hajónak a nyílt tengeren az irányt megmutatja, mely felé vitorláznia kell, úgy vezeti Széll Kálmán kormányzását most és a jövőben, ez a messze világító jelige: jog, törvény és igazság. A lelkiismeretes kormányos nem néz sem jobbra, sem balra s egy hajszálnyira sem tér el attól az iránytól, melyet a vezető irány neki kijelöl. Így Széll. Nemcsak eddigi kormányzása, egész egyénisége kezesség arra, hogy ezt az irányt jövőre is betartja, ez uton a fejlődés legmagasabb fokára emeli az országot. Széll Kálmánnak ez a politikai programja. Közgazdasági programja pedig azt mondja, hogy sem elég erősek, sem elég fejlődöttek nem vagyunk, hogy az egyes közgazdasági tényezők közt ellentéteket legyen szabad teremtenünk. Ezért arról kell gondoskodnunk, hogy minden ellentétet kiegyenlítsünk, ipart, kereskedelmet és mezőgazdaságot az ország jól felfogott érdekében áldásos együttműködésre összetartsunk, nekik egyenlő gondoskodást, egyenlő támogatást nyújtunk s az ő virulásuktól tegyük függővé az ország virulását.

Vallásügyi programját röviddel a husvétii szünet előtt, a költségvetési törvény tárgyalása alkalmával fejtette ki újfent Széll Kálmán miniszterelnök röviden és lapidáris

mondatokban, a Megváltó tanításainak értelmében. E program a legmesszebb menő vallási türelmet jelenti, mint a szabadelvűség alapfeltételét. Mindenki boldogulhat a maga hite szerint, a felekezeteket ismeri és tiszteletben tartja egyenlőképen, de a felekezetiességet kizárja. Az egyházpolitikai törvényhozás a szabadelvű Magyarországon nem ejtett sebeket s ha könnyebb sérülések mégis előfordultak volna, ezek már rég behegedtek. Az egyházpolitikai törvények revíziója által ezeket a hegedéseket nem szabad újból feltépni.

Ez a háromszoros programja ennek a gondviselészerű férfinak, aki Magyarország sorsát vezeti és az ő eddigi működése, a tántoríthatlan bizalom jövő működése iránt tettelesen emeli az ünnepi hangulatot, melyben az országgyűlés tagjai az ünnepi szünetet megkezdték s elősegítette, hogy zavartalan öröm vonuljon be a keblekbe és lakozzék a szivekben.

A miniszterelnök beszédének hatása. Széll Kálmán legutóbbi parlamenti beszédének hatása még mindig foglalkoztatja a közvéleményt. Nemcsak a magyarországit, a külföldit is. A Berliner B. Courir című tekintélyes németországi lap vezércikkét ír róla pénteki számában, magasztalással szólva ama határozottságról és államférfiúi bölcseségről, a melylyel Széll Kálmán a felekezeti izgatás ellen, — bármely oldalról jön is az — állást foglalt. A lap kiemeli, hogy Magyarország a liberális politika útján lett oly döntő tényezővé a monarchiában. Ausztria példája megmutatja, hogy a klerikális izgatást veszedelmes nagyranövesz-

teni. Az április második beszédéről a B. B. Courir azt írja, hogy diadalnapja volt Széll Kálmánnak, hogy fejtegetései a Házban nagy tetszésvihart keltettek s hogy lelkes ovációkkal vették körül nemcsak párhivei, de a Ház minden liberális eleme.

A magyar miniszterek és a közös költségvetés. Széll Kálmán miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter tegnap este visszaérkezvén Bécsből, bizalmas baráti körben nyilatkoztak a közös miniszteri tanácskozások eredményéről. „Mi csak abba mentünk bele, — úgy mondták — ami elől a méltányosság és a feltétlen szükségesség szempontjából kitérnünk nem lehetett.”

A bécsi tanácskozás. A közös miniszteri tanácskozások befejezésére vonatkozólag bécsi lapok írják, hogy sikerült a vitás pontokat a király döntésének igénybevételével elintézni. A hadügyminiszter a legtöbb kérdésben engedett.

A közigazgatás államosítása. Mint a Pol. Ért. írja, a közigazgatás államosítása egyelőre még mindig az akadémikus természetű akció keretében mozog. Ilyen jellege van a belügyminiszteriumban önállóan működő kodifikációs osztály munkálkodásának is, amelylyel semminemű összeköttetésben nincs a városoknak s különösen legközelebből Győr városának akciója. A városok akciója azon az alapon nyugszik, amelyet Fascho-Moys miniszteri tanácsosnak pár év előtt készült elaborátuma szolgáltatott.

Monstre küldöttség a kormánynál. Az egész fővárosban nagy feltűnést keltett ma délelőtt az utcákon járó-kelő tömörkedő magyar gazda. Az Országos Magyar Kölcsonsi Biztosító szövetkezet 126.000 tagjának a küldöttei voltak ezek, akik az ország különböző vidékeiről negyedfélszázan érkeztek tegnap reggel Budapestre, hogy a miniszterelnöknél és a pénzügyminiszternél küldöttségileg tisztelegjenek a végből, hogy a kormány a szövetkezetet a biztosítás megkönnyebbítése céljából megfelelő anyagi és erkölcsi támogatásban részesítse. — Széll Kálmán miniszterelnök is és Lukács László pénzügyminiszter is szívesen fogadta az

vagyok, hogy a nők kérdéseire nem tudok felelni, ha csak előre nem készülök!.. De máskor elkészülök és azt mondom:

— Igenis Zsenike, én szerelmes vagyok. Még pedig önből! Mert ön egy megennivaló cukros kis baba! S igen alkalmasnak látom arra, hogy belőle egy aranyos bankkishivatalnokné legyen. Igenis!..

Ah, akkor ő fog zavarba jönni. Ó! Milyen szép is lesz az! S e pompás gondolataimért bókókat mondok önmagamnak! A nap kisüt a felhők mögül s az aranyos kék szívrózsaszínű sziporkákat játszanak a házak palatetőin. Még a lóvonat kürtölése sem olyan fülsértően durva ilyenkor nekem s vidáman mosolygok a járdakoptatókra, a kik kegyetlenül tiporják össze boldogtalan tyukszememet.

Csak az a baj, hogy a nap hamar visszabujik a felhők mögé és nekem az jut eszembe, hogy hátha nem is kérdi azt tőlem Zsenike többé?!.. Minthogy bizonyára nem is kérdi, hanem kérdez más ezerféle dolgot amikre nekem egy feleletet is nehéz lesz adni.

Többször elhatároztam már, hogy csak akkor megyek be a trafikba, ha több vevő is lesz, amit előre kilesek. A furfanggal rendelkező olvasók mindjárt kitalálhatják, hogy ilyenkor Zsenike nem faggatja e sorok jámbor íróját, aki melleleg mondván, Dus Benjamin és aki a Gloria-hüznikbe tömött 13-as dobányból nem bír bátorságot szivni...

Sokszor resteltem a gyáváskodásomat saját magam előtt s mivel én bennem is két ember lakik, egy kurázsiz meg egy tutyi-mutyi, kurázsiz Béni megdorgálja azt a tutyi-mutyi Bényt.

— Éli, Béni ne legyél olyan mamlasz, olyan mulya! Hiszen nem vagy te már se bakfis, se gimnázista, hoy irulj-pirulj, ha szólnak hozzád az asszonyok. Szedd össze magad Béni!

— Hagyj nekem békét, — mondja

tutyi mutyi Béni, hagyj nekem békét. Nem való az már nekem, vén vagyok én már ahhoz, hogy az asszonyoknak szépeket mondjak!..

De azért álmodozva ödögöm végig az utcákat. Mert a szabad időmet rendszeren álmodozással töltöm el. Sétálok és e séták alatt meséket szövik, amikben hősök és hősnők vannak. S a hősnők igen hasonlítanak bizonyos Zsenike kisasszonyhoz, aki rosszul szelelő és éghetetlen szivarokat sóz a hozzá vásárolni járó léha fiatalságra s a hősök?!... Istenem!... a hősök olyanformán néznek ki, mint egy bankkishivatalnok, aki „Gloria-hüznis” cigarettákat szokott szivni és talán visszafordulna ha utána kiáltanák:

— Dus ur, kérem egy percze Dus ur!

Ez a bizonyos Dus ur, a Glória-hüznis cigaretták füstjében örökké regényeket lát s amint a napsugarak átszűrődnek ezen a kék ködön, regényeinek még az alakjai is ott lebegnek előtte. Mikor aztán a cigaretták füst szétfoszlik, eltűnnek a hősök és a hősnők s velük együtt a nekik szánt boldogság is...

Közlömben a boldogság a valóságban is hasonlít a cigarettafüsthöz. Előttünk lebegett, szép volt, aztán elfoszlott mint egy álom... Vége van!...

S mikor Dus ur így ábrándozik, még az utcák zaja is csak mint távolról jövő moraj hallatszik el hozzá abba a szép ragyogó világba, ahova elkalandozik ebből a színtelen szürkeségből. Abba a világba, aminek *Abrándország* a neve, amiből különben ő már félig-meddig számkivetve van; de amihez mégis jólesik vissza-visszatérni, ha csak a határait is s bepillantani abba a rózsaszínvilágba, ahonnan csak az ifjuság mehet álmokat szöni, ahova őt többé nem eresztik be, be a középebe soha, soha!... Ah!... Igen. Ifjukoromba, „boetiai király

koromba” én is benne laktam, én is összejártam minden tartományát!

Abban az időben, mikor még a tiszaujlakit nem volt mire kennem!

De szép idők voltak! Ha visszajön-nének!?

De nem jönnek vissza!

Álmodoztam tehát akkor is. Igazán szólva az ifjuságom abban telt el. Egyszer Ali Tepelentinek, máskor Monte-Christóknak képzeltem magam s bejártam az Abrándok világát nem egyszer, de százszor. Tettem jót és rosszat egyszeren.

S emlékszem, hogy e vándorlásaim közben igen hevesen beleszerettem bizonyos Azrella nevű kisasszonyba, aki midőn szerelmi bánatában (n. b. a kisasszony nem én, hanem Feriz bég után epekedett) magára gyujtotta a margitszigeti kioskot, a „Török világ Magyarországon” című regényem tudom hanyadik kötetében és ott meghalt, szívemből megsirattam e derék hölgyet s alig tudtam megvigasztalódni. Nem csuda, ez volt az első szerelmem!..

Mikor pedig már volt mire kennem a tiszaujlakit s Abrándországban is belvillongások ütöttek ki s benne én is csak utlevéllel utazhattam (beszéljünk egyszerűbben: kezdett benőni a fejem lágya és alább hagytam az ábrándozással) mondom ekkor már az életből választottam imádásom tárgyát, fülíg-szerelmes lévén egy grófnőbe, kinek az édes papájánál tisztartó volt a nagybátyám, aki engem mint árvát felneveltetett és tanított.

Második szerelmem tárgya tehát egy grófnő volt! Nem adtam alább a kilenczágú koronát viselő asszonyoknál, szemelőtt tartva nagybátyám azon mondasát, hogy: „ha lud, legyen kövér!”

S nekem, — de csakis nekem, — ugy gelbe, a dércsipe tájba, aztán az ő kék szemébe s szomoruan hajtottam le a fejem.

— Meghálnék akkor, Marie, — mormog-

ember. Hátrahagyott több levelet, melyekből kiderült, hogy végzetes tettét váltóhamisítás miatt követte el. Levelében elmondja, hogy rákényszerítették a váltóhamisításra.

Hét ember tűzhalála.

Lipese, április 8. Tegnap este az Engelmán-féle coluloid gyárba tűz ütött ki, amelynél 7 ember életét veszítette.

Felhőszakadás.

New-York, április 8. Közép Texas államban rettentő felhőszakadás volt. Az országot teljesen el van árasztva. Az Anstintól 17 mérföldnyire északra levő vasúti hidat a hullámok elsodorták. Egy St.-Luisból jövő gyorsvonat a mélybe zuhant, miáltal sok ember életét veszítette.

Honvédhuszártisztek lovasjátéka.

Debreczen, április 9.

Azok, kik tegnap vasárnap délután a nyulási gyakorlóterén jelen voltak, nem mindennapi s érdekes látványnak voltak tanúi. A debreczeni m. kir. 2. honvédhuszárezred és a 4. honvédlvasdandár tisztiskola tisztikara lovasjátékot rendezett.

Őszintén megvalljuk, megszoktuk azt rég, hogy a katonaság a polgárságtól elzárkózva — önön-magának rendez ünnepélyt s ha talán rendezett a tegnapihoz hasonló lovasjátékot is — azt nem szánta a polgárság elé vinni. Epen azért dicséret s elismerés illeti a 2. honvédhuszárezred derék tisztikarát élén Perczel József tábornokkal, hogy nem szoroson katonai jellegűvé tették ezt a lovasjátékot s hogy alkalmat nyújtottak a polgárságnak, hogy szemlélteti lehessenek a nagyszabású lovasjátéknak.

Epen azért, mert első ízben láthattunk Debreczenben ilyen lovasjátékot, a hívős s esős idő dacára is előkelő, főleg hölgyközönség egészen megtöltötte ez alkalomra készült nagy tribünt, valamint a versenyter környékét.

Előre is jelezhetjük, hogy a lovasjáték fényesen, várakozáson felül sikerült.

A talaj nedvessége, síkossága veszélyesnek mutatkozott, különösen a barrikádok ugrásánál, de a derék lovasok igazán „húszárosan” ülték meg lovaikat s leszámítva, hogy két ló kitört, semmiféle más baj nem történt, ha ugyan a két ló kitörését bajnak lehet nevezni.

A lovasjáték a *legénységi caroussellel* kezdődött. Nem tuduk hirtelenében mit bámuljunk, a legénység (öt hónapos utonez katonák) ügyességét, avagy akaraterejét, szívósságát a lovak betanításáért. — Szabályosan, minden hiba nélkül ment a négyes—nyolcos csoportokban való akadály ugrás, a rohamok, a különféle rendekbe fellépés stb. A legénységi caroussel a lovasjáték legsikerültebb számai közé tartozott.

Ez alkalomból nem lehet megfellegetnünk Nagy Miklós huszárszázadosról, ki a legénységi caroussel betanította. Első sorban övé az érdem s őt illeti az előismerés babéja.

A program II-ik száma a *dijlovaglás* volt. Négyes—ötös csoportokban, minden csoport külön-külön vonult fel. A dijlovaglásban résztvevtek: Ujfalussy Gábor hadnagy lovagolta Lösch alezredes lovát, Jászay Miklós lovagolta Nagy Miklós százados lovát, Szemere Kálmán százados lovagolta Prónay Sándor főhadnagy Morgó lovát, Kacskovits Dezső hadnagy lovagolta Prónay főhadnagy Cziczus lovát, Kacskovits Dezső lovagolta saját lovát, Békéssy Béla hadnagy, Benkő főhadnagy, Ditróy Mór tiszthelyettes, Bay Bertalan főhadnagy. A dijlovaglásnál a lóidomítás magasabb fokait láthattuk. Különösen Prónay Sándor főhadnagy lovairól mondhatjuk ezt el leginkább, kinek lovai bármely műlovardának díszére válnának. Ő mint a lovasiskola tanára, a dijlovaglásban versenyen kívül állott s ezért díjat nem is kapott. A jury elnöke ezt fel is említette, mert különben ő nyerte volna az első díjat,

A jury az első díjat Kacskovits Dezső hadnagnak ítélte oda, a másodikat Nagy Miklós századosnak (lovát lovagolta Jászay hadnagy), a harmadik díjat Bay Bertalan főhadagnak.

Az első díj egy-egy személyre való arany reggeliző készlet, a második ezüst domborművű söröskancsó, harmadik ezüst cigarettatárcza.

A dijlovaglás a *dijugratás* követte.

A dijugratásban részt vettek Prónay Sándor főhadnagy Morgó és Helyes lovaival, Sztachó József főhadnagy, Ghyezy Béla hadnagy, Polónyi Gyula, Lovász Dezső, Rogulics Fedor, Szathmáry Ervin, Jászay Miklós, Buzás Elek hadnagyok, Bay Bertalan főhadnagy két lóval, Csiky Zoltán és Ditrói Mór tiszthelyettesek.

Árkokat s egy méternél magasabb akadályokat ugrattak át a résztvevők.

Első díjat Prónay Sándor főhadnagy nyerte Morgó lovával, a másodikat Bay Bertalan főhadnagy, a harmadikat Prónay Sándor főhadnagy, a negyediket Rogulics Fedor hadnagy, az ötödiket Lovász Dezső hadnagy.

Negyedik szám a *Jeu de Barre* volt. Erdekes s a mellett szórakoztató is volt a válszalag játék lóhátról. Itt első díjat nyert Prónay Sándor főhadnagy, másodikat Polónyi Gyula hadnagy, harmadikat Ditróy Mór tiszthelyettes.

A legénységi dijugratásban első díjat Takács őrmester, másodikat Nagy őrmester, harmadikat Tóth szakaszvezető nyerte.

Végül a tiszti caroussel következett. Szébbnél-szebb mozdulatok, egyöntetű menetelések stb. jellemzik a valóban gyönyörködtető caroussel, melynek betanításáért Prónay Sándor főhadnagy érdemel dicséretet.

Ezzal befejezést nyert a lovasjáték. Felemlítésre méltónak tartjuk még, hogy a *Jeu de Barre*-nél a tiszték nemzeti színű válszalagot viseltek.

A minden tekintetben sikerült lovasjátékról a megjelentek a legnagyobb meglepéssel távoztak el. (L. J.)

SZÍNHÁZ.

A népszínház új csillaga. A népszínházban, mint fővárosi levelezőnk írja, egy bájos, fiatal leány debütizott az „Eleven ördög” Letorieres vicomte-jában. Amon Margit, a ki az idén a Szegediek, tavaly pedig a pozsonyiak ünnepelt primadonnája volt. Mindössze két éves színésznő, de megáldva mindama tulajdonságokkal, melyek egy színésznőt a legkiválóbbak sorába emelhetnek. Bájos, grációzus megjelenés, elegáns, nyulánk alak, plasztikai formák, gyönyörű hang és csupa finom diszkrét vonás énekben, játékban egyaránt. S a mi fő: istenáldott jó kedv, szívből fakadó friss vidámság, — mely szinte kipezseg minden szavából, minden mozdulatából. Az új primadonnának óriási sikere volt. A népszínházban ekkora lelkesedéssel még talán sohse fogadtak új tagot. A bájos, fiatal művésznő egy csapásra meghódította ezt a fiúnys, elkényeztetett közönséget. S az Amon Margit fellépése képezi ez idő szerint a színházi saison nagy eseményét. Mert sikerét a Küry Klára távozásával hozzák kapcsolatba. A színház régi starje ugyanis nem ok nélkül fél új kiválásától. Hogy erre nagy oka van, azt a színházi pénztár mutatja meg legalaposabban. Ugyanis, míg a Küry Klára „Szép Heléná”-jára alig volt a napi kassza bevétel 400 forint, addig az Amon Margit tüzről pattant bájos kis vicomte-ja hatodszor is zsufolt házat csinált, ami egy fölelevenített operettnél, így a saison hanyatlása elején, szinte csodaszámba megy és legerősebben bizonyít az új primadonna hódító ereje mellett.

Keglevich a Nemzeti Színháznak. Keglevich István gróf a Nemzeti Színház tagjai közül Vizvárinénak ezer forint, Szacs-vaynének ötszáz forint és Pálffy Györgynek kétszázötven forint működési jutalmat utalványozott ki.

Hangverseny a zenedében.

Debreczen, április 8.

A zenede tegnap délelőtt növendékei haladásának bemutatása céljából a nyilvánosság elé lépett, hogy munkálkodásának eredményével a nagy közönség előtt beszámoljon. Csöndes, de komoly munkával tölti el ezen intézet az év legnagyobb részét, hogy beoltsa az ifjabb nemzedék lelkébe a zene kultuszát, de azért igazságtalanság volna, ha valaki épen ezen csöndben folyó munka miatt nem akarná érdemének teljes nagyságát elismerni. A zenede pedagógiai szempontból derekas munkát végez és manapság, ebben a realismussal saturált világban, a midőn a művészet terjesztésének szükségességét és fontosságát a fegfelsőbb fórumon is belátták és azt czélul tüzték ki, lehetetlen fel nem ismerni, hogy a zenede ez irányban missiót teljesít. Legfőbb elismerés illeti meg a tanári kart, a mely kiváló szakavatottsággal és páratlan lelkiismeretességgel vezeti a rájuk bízott növendékeket. Özv. Zivuska Ferenczné (ének tanszak), W. Domaniczky Mária, Pavelko Jolán, Hitesi Lajos (zongora tanszak) és Füredi József (hegedű tanszak) tanítványai szerepeltek a tegnapi matinén; az ő játékaik legjobban dicsérte mesztüket.

Az ének 3 számot tett ki.

Dr. Greizinger Ivánnak, a nemrég elhunyt orvos-componistának három kedves dalát adta elő Kacsó Gizella kellemes hangon. Majd Goldstein Jolán énekelte Foresi „Brezze leg-giere” olasz népdalát s Stojanovits Ninonjából a híres bordalt. Eltekintve attól, hogy már megjelenésekor a percekig tartó tapstól alig birt szóhoz, illetve énekhez jutni, az ének befejeztével a bordalt meg is kellett ismételnie és a közönségnek ebben nyilvánuló önzését nem is lehet rossz néven venni.

Rendkívül érdekes és művészi rész volt a programnak Szabó Margit éneke, Braga Serenádját adta elő Szilágyi Imre hegedű- és Jóna Kálmán zongorakiséréte mellett. Diszes virágállvánnyal lepték meg, viszonzásul a szerzett élvezetért.

A zongora tanszaktól Mayer Pálma és Hirschfeld Eszti Dvorak szláv tánczait adták elő négykézre, míg Békési Anna Jensen „Vándorképeiből” játszotta a „Vig vándort”, Winkler Lujza pedig Beethoven első sonátájának egyik itéletét. Mindannyian kiváló iskolázottságáról téve tanubizonyosságot.

Ki kell emelnünk Márkus Irén játékát. Rubinstein Es dur románczát és Moszkowszky Momento giojoso-ját mutatta be igen szép előadásban, fejlett technikával. Az érdeklődést, melyet az utolsó számnál a ruhatári aggodalmak rendesen lejjebb szoktak szállítani, mindvégig fentartotta.

Végül Füredi Józsefnek két kis Kubelikjéről kell megemlékezni. Az egyik *Wesprémy* Andor (Hubay: Barkavell, Wieniawsky: Kúiviak), a másik *Darvas* György (Seitz: Növendék-verseny I-II-tétel). Mind a kettő igen figyelemreméltó jelenség, s szép reményekkel vitorláznak a művészség révébe. Persze még sok idejük van ahhoz, tanárjuk pedig teljes garancia, hogy nem fognak rossz irányba tévedni.

Jóna, a kinevezett örökös kisérő, kisért . . . kisért . . . talán még most is kisér . . .

Brutus.

HIREK.

— A szerkesztőségéből. Ujlaki Antal, az ismertnevű tárczairó, ki lapunknak 1897. decemberétől főmunkatársa volt, — miután a Szegedi Ujság felelős szerkesztőjéül és a Szegedi Híradó főmunkatársául választott meg, — a mai naptól szerkesztőségünkben kilépett. A jó kollegának eltávozásával szívből kívánunk állandó sikert és tartós boldogságot.

— **A nagyváradai joghallgatók és a debreczeni kongresszus.** A nagyváradai jogakadémia ifjúságának kedves vendége volt tegnap. Sipos Béla, debreczeni joghallgató, a magyar irodalmi társulat elnöke és a kongresszus nagybizottság elnöke jelent meg közöttük, hogy előterjesztést tegyen a debreczeni diákkongresszusi ügyében, amit ennek a hónapnak a 27., 28., 29. és 30. ik napján fognak megtartani. A kiküldöttet kiváló szíveséggel fogadták a nagyváradai jogászok. Sipos Béla, a kongresszusi bizottság kiküldöttje egy ez alkalomból egybehívott szép beszédben üdvözölte a nagyváradai jogászokat és fölkérte őket, hogy a kongresszuson, a melynek olyan fontos tárgyai lesznek, mint a párisi nemzetközi diákszövetség kiküldöttjeinek a megválasztása, a az ipar pártolása s a nemzetiségi kérdés fölté tanácskozással, minél többen jelenjenek meg. Bejelentette a kiküldött, hogy a nagyváradai jogakadémia polgárai közül tizenkilencen, mint hivatalos és szavazati joggal bíró tagok vehetnek részt a kongresszuson. Értesítette egy szersmind Sipos Béla a nagyváradai ifjúságot, hogy a kereskedelemügyi miniszter fél szabadjegyet engedélyezett a kongresszusra utazó főiskolai hallgatóknak.

— **E öleptetett vasutasok.** A m. kir. államvasuti hivatalnokok körében ez évi április hó 1-ével következő előléptések történtek:

Előlépett a **III. rangfokozat 1-ső osztályába:** mándi Mándi Bertalan. A **III. rangfokozat 3-ik osztályába:** Burger Izsó. A **IV. rangfokozat 1-ső osztályába:** Deák Simon, Móra Lajos, Sopronyi Karoly, Tomory Vturgil és Tóth Kálmán. A **IV. rangfokozat 2-ik osztályába:** Köhl József, Gergye József, Kozma Marton, Mihályfi Ferencz, Halasi Adolf és Motesiczky Hugó. A **IV. rangfokozat 3-ik osztályába:** Garadnai Imre, Papp Gyula, Gehl György, Sarkadi Adolf, Ujlaki Henrik, Tóth Gergely és Forró Ignác. Az **V. rangfokozat 1-ső osztályába:** Csatlós János, Jamborffy Gerő, Lakatos Dániel, Séra Ferencz, Ecsedy Péter, Mészáros Béla, Varga Zsigmond, Panker Jakab, Perényi József, Ackerler Ferencz és Péchy László. Az **V. rangfokozat 2-ik osztályába:** Kulcsár Lajos, Stefán Vazul, Horváth László, Riszdorfer Imre, Fuch Aladár, Moskovits Imre, Szutor Ferencz, Kertész Frigyes, Troján István, Reichard Sándor, Windsain Pál, Feből Albert, Donhoffer Jenő, Simahazy László és Bren Béla. A **V. rangfokozat 3-ik osztályába:** Czákó Adolf, Kárnin Simon, Szentandrassy Árpád Sándor, Révay István, Hosszu Antal, Schreiber Izidor, Szemerédi Béla, Spitzer Dávid, Miksa János, Tárnok Béla, Hirschler Béla, König Sándor, Valent Pál, Balog Jakab, Ács Gusztáv, Józsa Jenő, Nemes Sándor és Nagy József. A **VI-ik rangfokozat 1-ső osztályába:** Pál Gusztáv, Farkas László, Szabó Gyula, Ödön, Matolesi Miklós, Hodási Záliez Géza, Forgón István, Heroszy Sándor, Tebe István és Steiger Béla. A **VI-ik rangfokozat 2-ik osztályába:** Komlós Béla, Kun Ignác, Kovács Mihály, Radó Viktor, Tóth Kálmán, Weghoffer Sándor, Lusztig Lajos, Orstein Izrael Izidor, Szilágyi Miklós, Kövessi Lajos, Nagy Zoltán István, Erdei Imre, Szép Kálmán, Meinhardt József, Dániel Mihály Sándor, Neumann Ábrahám Bernát, Boray József, Tivadar György, Schwalb Lajos, Braidsver Zoltán, Benjamm, Jankovich Béla, Gévay Jenő Ernő, Kovács János és Goposa Gergely Kristóf.

— **Kocsis a kerekek alatt.** Idegrázó jelenetnek voltak tanui tegnap délutáni fél egy órakor a színház előtt járókélok. Hullott a sűrű, tavaszi eső, lanyhán szítalva le a földre, melyet nyirkossá, csuszóssá tett. Egyebet sem lehetett látni az utcán, mint esernyő-erdőt. A virágvasárnapi örömműnnp megtöltötte ajtatos hívekkel a templomokat s istentisztelet után egész emberáradat vonult végig az egyes utcákon. Fél egyre járt az idő, mikor az **Angol királynő** vendéglőse Hauer Bertalan kiadta öreg kocsisának a rendeletet, hogy a lovasjátékhoz megrendelt pezsgőket, sört, poharakat s egyéb aprólékos dolgokat szállítson ki a Nyulasra. A vérmes két lovat befogta hát az öreg Budai Illés és megindította őket. Mikor az utcára kiért a két táltos, vadultan kapta meg a szekeret. Az öreg ember teljes erejével húzta a gyeplőt hátra, de a lovakat nem volt képes megfékezni. Megindultak azok veszett vágatással. A kétségbeesett kocsis rémültében is birt annyi lélekjelenléttel, hogy a gyeplőt nem eresztette ki kezéből. Hirte-

len oldalt fordította a vágató lovakat s azok neki rohantak az Erzsébet kávéház előtt álló akáczfák egyikének, mely azonnal darabokra tört. Közvetlen mellette egy korhadt oszlop áll, melyben a szekér megbillent és feldőlt. Az öreg Budai már előbb leesett. Az első saroglya kiesezett lába alul s ő a szekér alá került. Még ekkor is fogta a gyeplőt s a lovak vonszolták magukkal a földön mindaddig, míg a szekér fel nem dőlt. — Olyan jelenet volt ez, mely a szemlélő ereiben megfagyasztotta a vért. — A szerencsétlenül járt kocsison pillanat alatt átsiklottak a kerekek s a feldült szekérre rakott holmi hullott szerteszéjjel. A szekér alul tápázkodott fel a vén Budai. Kalapja ott maradt a sárban. Mosolyogva állott fel, mintha mi sem történt volna. de hirtelen fejéhez kapott, melyből omlott a meleg vér, lecsorogva arczán végig. A poszton álló rendőr hirtelen segítségére sietett s elvezette dr. Varga Emil kerületi orvoshoz, ki bekötözte vérző fejét. Szerenese a szerencsétlenségben, hogy a vén kocsisnak enyhébb lefolyású zuzódásokon kívül nagyobb baja nem történt. Fejsebe sem súlyos és ha agyrázkódást nem kapott, rövid időn elhagyhatja a kórházat, hova beszállították. Az idegrázó eset különben nagy néptömeget gyűjtött össze. Kiszaladgáltak az Angol királynő összes vendégei. És ilyen eset alkalmával eszünkbe jut, hogy mily jó volna valahára mentőegységület alakítani. Szinte szánalmas látvány volt az a vén ember, kit a rendőr folyton omló vérral borított arczával vezetett végig a Batthiányi utcán. — Eszébe sem jutott senkinek, hogy addig is részesítsék valami primitív segítségben, ne hogy elfolyjon a vére, míg orvoshoz juthat.

— **Elmaradt hangverseny.** A Blaha Sárika, Beck-főle hangverseny, — mint hiteles forrásból értesülünk — bizonytalan időre elhalasztotta.

— **Véres verekedés.** Gyarmathi Imre és Suller György lábtümművészek ma éjjel két katonával egyik éjjeli mulatóban összeveszték, melyből véres verekedés keletkezett. A duhajkodók a ház ablakait bezúrták. A verekedésnek a megjelent katonai őrzővetet véget s a két hős hadfit a katonai, míg a két polgárembert a rendőri őrzővetet bekísérte.

— **Erdőégés a Cserén.** Goda Gábor sámsoni lakos gondatlansága tűzveszélyt okozott e hó 4-én a Cserén. Kiment oda avart kaszálni s kaszálás közben pipára gyújtott és az égő gyufát eldobta, melytől a száraz avar tüzet fogott. A terjedő tűz belekapott a négy éves fiatal erdőbe, melyből mintegy 1200 négyszögölnyi terület leégett.

— **Talált pénz.** Piacz utcán, a dr. Fráter háza előtt egy börtörczében kisebb összegű pénz találtatott. Igazolt tulajdonosa átveheti a főkapitányi iktatói hivatalban a hivatalos órák alatt.

— **Vasárnapi multság.** Tegnap egy bizonytalan polgári állású hazafi a Csapó-utcán jól beszédvén a bátorságot adó folyadékból, egy pálinkamérésben garázdálkodni kezdett, amiért könnyű szerrel kiakolbólitatott. Efeletti nemes haragjában az atyafi betörte az üzlet ablakait, miközben magát megsebezte. Az eset nagy lármával járt s a népesödület közlekedési akadályt idézett elő, melynek a rendőrség közbelépése vetett véget, bekisérvén a garázda komát a rendőrségre.

— **Halálozás. Major Sándor, Károlyi Tibor gróf uradalmának nyugalmazott kasznárja, folyó hó 7-én, hosszas szenvedés után elhunyt 59 éves korában. Temetése az ev. ref. egyház szertartása szerint ma délelőtt 10 órakor volt a mester-utcai halottas háztól a kiterjedt rokonság és ismerősök nagy részvéte mellett Nyugodjék békével!**

Összeégett asszony.

— A petroleum áldozata. —

A petroleum gondatlan kezelése igen sok áldozatot követelt már. Alig van nap, melyen a napilapok hirrovata ne említene ily

gyászos esetet és mégsem okulnak belőle azok, kiket szerencsecsillaguk még eddig megkímélt a szerencsétlenség bekövetkezésétől.

A legtöbb szerencsétlenséget az előrelátás hiánya, a könnyelmű bánásmód okozza az embernek. Gyilkoló szerekkel, mérges anyagokkal nem bánnak úgy, mint azt a vele járó nagy felelősség megkövetelné és rendesen akkor siratják gondatlanságból eredett mulasztásukat, mikor már késő.

Hajdu-dorogi levelezőnk egy ily szomorú esetet közöl velünk. Itt is a gondatlanság, a petroleummal való könnyelmű bánásmód döntött végzetes szerencsétlenségbe egy életerős nőt, ki férjének hűséges hitvestársa, gyermekeinek gondos dajkája volt.

A halálos szerencsétlenségről tudósítónk a következőket közli velünk:

Pénteken este vásárló tért be Szamecz Dávid szatócs boltjába s egy liter petroleumot kért. A boltos nem volt otthon s felesége akarta kimérni a petroleumot. Már sötétes volt az idő és Szameczné, hogy a petroleumot kimérhesse, gyertyát gyújtott.

A meggyújtott gyertyát a pudlira tette s közvetlen közelben töltötte ki a petroleumot a mértékbe. A szerencsétlen asszony nem is gondolt a következményekre. Vidáman beszélgetett a vásárlóval.

Egyszerre csak a gyertya lángja belekapott a petróleumtartóba s mire Szameczné a rémülettől magához térhetett volna, az égő láng végigfolyt ruháján s recsegve-ropogva terjedt szét.

A lángbaborult asszony élesen, szivertázó hangon felsikoltott s menekülni igyekezett a lángtengerből. Sikoltására anyósa ugrott ki a szobából s iparkodott megmenteni, de ő is súlyos sebet kapott.

Az asszony összerogyott a fájdalomtól s ott fetrengett a lobogó lángban. Mire segíthettek rajta, már annyira összeégett, hogy a gyorsan igénybevett orvosi segély dacára pár óra múlva iszonyu kínok között lehelte ki lelkét.

Mire Szamecz hazaérkezett, feleségét rémitően összeéggve, haldokolva találta. A szerencsétlen ember leirhatlan fájdalmaiba csaknem beleőrült.

A szerencsétlen asszony sajnálatos esete az egész városban mély részvétet keltett.

TÖRVÉNYSZÉK.

A csodakenőcs.

— Feljelentett kuruzsló. —

Egy töpörödött, ránczos képű öreg anyókat jelentettek fel a szegedi bünyenyítő kir. járásbírósnál, aki mindenféle csodakenőcsöt árúsitgatott a hiszekény embereknek. Tudott jó szert a gyógyíthatatlannak hitt nyavalyára, labrállította a bénát és visszaadta az egészségét a haldoklónak is. Így tartotta a hit, amely erős volt és messzejáró.

A kuruzsló nagy hire elverődött Apácza községbe is. Ott élt egy Varga Józsefné nevű fiatal menyecske, akit pár hónapiházás élet után elhagyott az ura. Azóta folyton szomorkodott a fiatal asszony és a mikor hírt hallott a tótbánhegyesi asszony csodakenőcséről, ellátogatott a szomszéd községbe és tanácsot kért tőle.

A vén asszony fontoskodott, komoly arczokat csinált s aztán megnyugtatta a szomorkodó menyecskét.

— Rendbe lesz minden.

— Kapok kenőcsöt?

— Husz korona az ára.

A fiatal asszony lefizette a kívánt pénzt, minek ellenében megkapta a csodakenőcsöt. Örömmel sietett haza és hozzálátott otthon a munkához. A csodakenőcsből beadott az ételben egy adagot az urának.

A csodakenőcsötől a legelső nap veszedelmesen beteg lett az ember. Az asszony erre annyira megriadt, hogy mindent elmondott az urának, aki nagy indulatában szörnyen elverte a feleségét.

Napok multak el, mire Varga József el-

óriási deputációt, s a pénzügyminiszter dícsérve a szövetkezést eddig kifejtett áldásos működését meg is ígérte, hogy amennyiben a pénzügyi helyzet engedi, készséggel tesz eleget a kéréseknek.

A Kereskedelmi Csarnok közgyűlése.

Debreczen, április 7.

A debreczeni Kereskedelmi Csarnok rendes közgyűlését tegnap délután tartotta meg nagy érdeklődés mellett.

A közgyűlésen Mayer Emil elnökölt.

A tárgysorozat első pontja a választmány évi jelentése volt. A jelentésből kiemeljük a következőket:

A múlt év január hó 22-ik napján tartott némileg alapító jellegű sorban 2-ik közgyűlésének még — a szíveségből átengedett debreczeni kereskedelmi akadémiái diszterem volt a színhelye, de már ez a közgyűlés jóváhagyta a végrehajtó bizottságnak szerződését, a melynek alapján a terem, melyben a jelenlegi közgyűlés lefolyik, és az összes mellékhelyiségek hat évre kizárólagosan a Csarnokunk céljainak szolgálatába jutottak.

Az idő rövidsége miatt a belső berendezés május 1-re nem készülhetvén el június elsejére határoztuk a Csarnok megnyitását. E napon az egybegyűlt, meghívott, nagyszámú városunk előkelőségeit magában foglalt, közönség előtt elnökünk szép és igaz szavakban esettelte a Csarnok célját, a titkár pedig röviden vázolván létrejövételének történetét, Mayer Emil elnök ur helyiségeinket a használatnak átadta.

A multa vonatkozólag mentségül szolgáljanak az elháríthatlan akadályok, a jövőre nézve pedig ígéret helyett utalunk egy megállapodásra, a melynek értelmében vállalkozó Weichinger Károly ur kötelezve van a villamos ventilációt ez idén és pedig úgy beállíttatni, hogy az már az őszi évad elején működésben legyen.

A Csarnok helyiségeinek üzleti czélokra rendelt részei, — pedig ettől tartottunk legjobb

ban, — sem szükeknek, sem sötéteknek nem bizonyultak s ha a Csarnok további fejlődésével mégis azoknak bizonyulnának, a választmány kebelében már azon módok is megállapítottak, a melyekkel e bajokon segíteni lehet.

Működési tér tehát egyelőre elég van és ha amennyiben Csarnokunk kitűzött céljait nem valósította volna meg vagy leg alább nem igyekezett volna megvalósítani, a helyiség hiánya kifogásul nem szolgálna.

A választmány — beleértve a munkásságban, buzgalomban és ügyszeretben is mindig előjáró elnökséget — attól a naptól fogva, a melyen a gondjaira bízott Csarnok ügyeit a kezébe vette az 1899. február 4-iki alakuló választmányi ülés óta előbb a szervezkedéssel, azután a működés bevezetése és rendszeresítésével volt elfoglalva.

A választmány arra törekedett, hogy, egyesületünk hajóját oly mederbe tereljük, a melyen az alapszabály által kitűzött czélok megközelíthetők.

Mindenekelőtt azon voltunk, hogy törekvéseinknek a közel és távoli vidék kereskedő világát is megnyerjük. Hogy ez mily mértékben sikerült, illusztrálásul szolgáljon az adat, hogy ma 43 helybeli és 82 vidéki tagot számolunk.

Első és legfőbb feladatunk, az áru és terményüzlet fejlesztése érdekében megtettük azt, a mit az adott viszonyok között csekély erőnkkel tehetünk s ha e részben a siker igen távol áll attól, a mit vártunk s a mit joggal várhatni, ennek, — nyugodt lelkiismerettel állíthatjuk, — csak kisebb részében oka a választmány.

Mi helyiségeinket a terményüzlet lebonyolításának céljaira kellőképpen felszerelve rendelkezésre bocsátottuk, elláttuk azt minta szekrényvel, kitűnően működő minőségi mérlegekkel. Alkalmaztunk ügynőket, kiket jogosítvánnyal is láttunk el és a hozzánk kiválóan megbízható helyről naponta több ízben, a mozgalmakhoz képest néha 3, sőt 4-szer is érkező sürgönyök ezenkívül a budapesti tőzsdének hivatalos lapja üzleti helyiségeink látogatóinak olyan tájékozódást nyújtanak, melynél alaposabban

Debreczenben megszerezni a telefoni összeköttetés létesítéséig absolute lehetetlen. Ezenfelül még a helyi átalakulás is kellő figyelemben részesült, s a helyi árak, amennyiben ez a részvétlenség mellett történhetett naponta jegyeztettek.

Ugyancsak a termény-üzlet fontos érdekét szolgálta a választmány, amedőn Bechert Manó alelnök ur írásban benyújtott és erősen megokolt indítványára a gabona elővételi ügyletek kérdésével és illetve azzal foglalkozott, hogy az ezen ügylet révén gabona-uzsora ezímen a terménykereskedelem ellen intézett életveszélyes hajsza és támadás elhárítására mely lépések biztatnának eredménynyel.

A választmány kebeléből a kérdés tanulmányozására Mayer Emil elnöke alatt ad hoc bizottságot küldött ki, amely 4 ülésében a titkár által szövegezett és előadott javaslatot hosszas viták és alapos megfontolás után magáévá tette s a választmány elé azt az indítványt terjesztette, hogy a szakbizottság tagjai: Mayer Emil, Bechert Manó, Fürst Odön, Weisz Lévy, Geiger Simon, Aron Jenő, Lukács Ármán, Rosinger Lajos és Rosenfeld Salamon urak. — hogy e szakbizottság tanácskozásának eredménye memorandum vagy kérvény alakjában a nagymélt. m. kir. kereskedelmi miniszterhez és pedig egy kisebb küldöttség által személyesen nyújtassék át.

A választmány ez indítványhoz képest a szövegezéssel a titkárt megbízta, a kérvény átnyújtására pedig Mayer Emil, Bechert Manó és dr. Löfkovits Márton urakat küldötte ki, a kik kiküldetésüknek eleget is tettek; a miniszter ur részéről szíves fogadtatást és azt az ígéretet nyerték, hogy beadványunk kellő figyelembe fog részesülni s hogy ő, a keresk. miniszter ur, nem fog olyan rendezéshez hozzájárulni, a mely a terménykereskedők jogos érdekeit sértene.

Feladataink rokonsoportjához tartozik az ipar fejlesztése is.

Alantírott választmány konkrét javaslat és alkalom híján speciális iparkérdésekkel még nem foglalkozhatott; azt a kötelességet azonban, amelyet az országszerte

tetszett, hogy a kis komtesz is vonzódott hozzám.

Elmondom e szerelmem történetét is, ami talán másnak nem lesz valami érdekes, de én végtelenül szeretek még most is véle foglalkozni.

Igen, akkor kezdődött e regény, mikor én a sinus és cosinusokkal vesződtem s mivel nem egykönnyem ment a fejembe ez az átkozott száraz tudomány, otthon vakációzva, a park vén fái közé mentem tanulni. Ki kellett volna javítani azt a görbe jelest, amit a mathezisből az elmúlt iskolai évben adott a kedves jó Tóth tanár ur, akit én végtelenül szerettem, habár a matherist gyűlöltem is.

A parkban bolyongtam hát s a virágok közt tanultam, a mathezist, mert tudtam, hogy a keserű pirulákat is lekvárban könnyebb bevenni! . . .

Sok évi távollét után itt láttam viszont Őt! Mariét! a kedvest! Akkortáiban került haza az angol kisasszonyoktól s a hajdani kis pajkos leánykából egy szép sugár hajdon lett, ami, ha jól tudom, minden novellabeli grófnővel megtörtént még eddig.

Találkoztunk tehát.

Istenem! Mit cselekedhettem volna egyebet, minthogy roppant zavarba jöttem s félig elszédülve nyultam a kalapom után.

— Alázatos szolgálója Marie . . . akarom mondani méltóságos grófnő . . .

Mi együtt nőttünk fel s hajdani pajtásokunk alatt csak úgy szólítottuk egymást: Marie meg Béni, azért csuszott rá a szám most is. Hanem hát akkor még a grófnő lobogós haját hordott és ha a gonosz cipőcskének a szíjjai kibomlottak a kapesokból, minden feszélyezés nélkül parancsolta, hogy ereszkedjem féltérdre előtte, akkor aztán a baltérdemre feltéve lábaeszkáját, nekem jutott a nagy szerencse az akaratos szíjjakat rendes hivatalokba visszahelyezni. Oh, pedig mindig

olyan kurta ruhákat viselt! . . . És mikor lábaeszkáját a térdemre tette . . . De nem! Én mindig csak a cipő kapesokát néztem! Bizony isten! — Mert akkor is hatalmasabb ur volt bennem tutyi-mutyi Béni, mint kurázsiz Béni! . . .

De most már nem a hajdani Marie állott előttem, hanem egy édes, szép urhölgy, aki igen jól látszott mulatni az én zavaromon.

Én el akartam somfordálni, de visszaparancsolt.

Kábulva fordultam meg és álltam elébe. (Most szakad le az ég, Béni! Most, vagy soha!)

De az ég nem szakadt le, sőt ellenkezőleg, olyan vidáman mosolygott le ránk augusztusvégi napsugaraival, hogy még a Marie finom, fehér arcára is valami rózsaszínű pir borult.

Csak arra emlékszem, hogy egy kis puha kezecke finomságát éreztem a tenyeremben s kedves, szelid hangja, mint a gerlebugás zsongott a fülemben amint szemrehányóan azt mondta:

— Rossz fiu, miért nem jön közelebb, fél tőlem? El akar szökni?

— De méltóságos grófnő, — hebegtem s emlékszem, hogy még valamit akartam mondani, de az a torkomon akadt.

— Ugyan ne grófnőzzön, — mondta bosszusan, — szólítson csak úgy mint régen, mert hiszen — tette hozzá szelidebben, — mert hiszen, talán jó pajtások maradtunk, Béni, azért, hogy régen nem láttuk egymást? . . .

Rettentő banális volt a feleletem:

— Igen, grófnő, akarom mondani, Marie, jó pajtások maradtunk, legalább én az maradtam és az is maradok a koporsóma zártáig! . . .

Aztán társalogni kezdtünk, azaz, hogy

ő csevegett folyton, én pedig hallgattam, s buzgóan bólintgatva nagy buksi fejemet ama szörnyű mesékre, a miket Marie emondott s ekeseredve s igaz haraggal gondoltam a gonosz angol kisasszonyokra, akik olyan méltatlanul bántak az én, igen . . . az én — pajtásommal . . .

Aztán mindennap találkoztunk, jobb ügyhöz méltó fuffanggal keresve ki az alkalmat ezekre a parki légyottokra.

A szép augusztusvégi reggeleken boldogan bolyongtuk végig az óriási kertet, én egy könyvvel, ő egy lepkehálóval a hóna alatt. S a napfény, ami még szép, ragyogó volt, de a miben én már észrevettem az őstsejtető bágyadtságot, — mondom a napfény megaranyozta a leveleken csillogó harmatot, a mit a napfény igen rég időktől fogva így szokott tenni minden novellában.

Azt hiszem, boldogok voltunk mind a ketten, de ha ő nem is annyira, de én nagyon, nagyon!

A mint mellettem haladt, lopva odaodanéztem csacsogó szájaeszkájára, kedves arcára, amin mindig ott ült, ha a legvidámabb volt is, valami ősziesség bágyadtság s egész finom lénye a korai hervadást juttatta eszembe . . .

Egészen beleszoktunk a sétába, már őszbe hajlott az idő s a reggelek hűvösödni kezdtek, de a sétákkal nem hagytunk fel.

En alig vártam a reggelt, míg a társalkodó börtönökre aludt, azt az egy órát töltöttem vele s ha elment, azután úgy éreztem, mintha nem is élnék . . .

Egy borongós szeptembervégi reggelen minden bevezetés nélkül azt kérdezte tőlem:

— Mondja Béni, mit tenne maga, ha én nem volnék többé?

En először belebámultam az őszi reg-

megindult iparpártolási mozgalom reárott, teljesíteni vélte, amikor a titkár indokolt javaslatára kimondotta, hogy a Debr. Ker. Csarnok Választmánya a hazai ipar fellengitése céljából Debreczenben társadalmi mozgalmat indít meg; e mozgalomnak élére áll; és a részletkérdések megoldása céljából szakbizottságot küld ki.

A választmány e tényét a szakkörök kedvezően fogadták, a debr. ipartestület pedig átíratot küldött, amelyben örömeinek ad kifejezést és kijelenti, hogy a mozgalom előbbrevitelében választmányunk mindenkor szívesen közreműködik.

A választmány által kiküldött 63 tagú szakbizottság márczius 24-én este megtartott ülésében a részletes javaslatnak minden pontját elfogadta. A továbbiakat a helyi sajtó közölte.

Felemlítjük még, hogy Csarnokunk, mint békebiróság is működött, még pedig tudomásunkkal az ellenérdekű felek teljes megnyugvására.

Csarnokunknak ugynevezett üzleti céljai mellett társadalmi téren is komoly hivatást kell betölteni.

A választmány minden óhajt, minden kívánalmat, mely némi eredménnyel biztatott és a melynek teljesítése legyőzhetetlen anyagi akadályokba nem ütközött, erkölcsi parancsnak tekintett.

A választmány jelentésének befejezésül annak a reményének ad kifejezést, hogy az általa módosított alapszabályok folytán 34 tagúra megerősödve, a jövőben még sikeresebben fog Csarnokunk egyetlen betegségével, a debreczeni közönnnyel megküzdhetni, több és nagyobb eredményei fog működtetni s végül, hogy a jövőben azokat a feladatokat is megvalósíthatja, a melyek megoldása ezideig nem sikerült.

A választmány jelentését a közgyűlés egyhangulag tudomásul vette.

A közgyűlés Mayer Emil elnöknek, Kernhoffer József és Bechert Manó alelnöknek fíradhatatlan buzgalmukért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

A múlt évi számadásokat a közgyűlés tudomásul vette s a felmentvényt a pénztárosnak megadta. A jövő évi költségvetést

megállapították. Előirányoztatott hírlapokra 1200 korona, könyvtár gyarapítására 400 korona s vigalmi czélokra 1000 korona. Az alapszabályok módosítását a közgyűlés elfogadta. A választmány új tagjai lettek: Tafler Ignác, Szabó Zsigmond, Fráter Gyula és Hochfelder Jakab. Számvizsgálókul a régiek küldettek ki.

A közgyűlés az elnök életetésével ért véget.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

Hegedüs miniszter utazása.

Spalato, április 9. Hegedüs miniszter a Pannonia gőzhajón ide érkezett s innen tovább Raguzába utazott.

A görög király betegsége.

Athén, április 9. A király influenzába esett s ebből fülgyuladása támadt. Fülbaja miatt legközelebb Bécsbe megy fülorvoshoz.

A német császár részvéte.

Konstantinápoly, április 8. Ozman basa elhunyt alkalmából Vilmos német császár részvéttáviratot intézett a szultánhoz.

A Bérczy—Takács ügy.

Budapest, április 8. A Bérczy-Takács ügy ma elintézt nyert, amennyiben Bérczy tegnap mezejelen Pekárynál, mondva: Távol állt tőlem minden sértés és csak módfeletti izgatottságomban cselekedtem és ismételt sajnálatomat fejezem ki.

Vizáradások.

Sopron, április 9. A Vulka folyó Posdánynál kiáradt és a vasuti töltést nagy darabon lerombolta. A Kepecse folyó is, Kepecselaknál kilépett medréből, és a Fertő vasut töltését 220 méternyi darabon elvitte, úgy hogy a sinek a levegőben lógnak. A

forgalom természetesen szünetel. A bük-acsádi vasuti hidat az árvíz annyira megingatta, hogy a közlekedés itt is megakadt.

A magyar államvasutak igazgatóságától kapott értesítés szerint vizáradások által okozott pályarongálások miatt a ferő vidéki h. é. vasut crastaria—kis czelli, a magyar északnyugati vasut nyitva, jablanica—brenovai és a szombathely—pinkotai helyi é. vasut csajt-vonal részlein az összes forgalom be lett szüntetve. A megrongált pályatestek helyreállítása előreláthatólag 2—3 napot fog igénybe venni.

Sopron, április 9. A helyzet Geresd, Kövej és a Repeze, Szemere irányában egyre súlyosbodik. Kövej községet katasztrófa fenyegeti. A Repeze folyó Repezelaknál a töltést 220 méternyi távolságban elvitte. A sinek a levegőben lebegnek. A forgalom teljesen szünetel.

Bécs, április 9. A nagy hőtömegek olvadása a Duna kisebb mellékfolyóit megárasztotta. Több községben nagy veszedelem fenyeget.

Bécs, április 9. Csehországból és Morvaországból is áradásokat jelentenek.

Arczképleleplezés.

Abony, április 9. Abony város intelligens közönsége Thury Gyula festőművész által megfestette Abonyi Lajos kitűnő novellistánk és népszínműírónk arczképét, a melyet e hó 7-én lepleztek le az ottani kaszinóban.

A F. M. K. E. közgyűlése.

Nyitra, április 9. A F. M. K. E. a napokban tartotta meg évnegyedes gyűlését Nyitrán. A Clair Vilmos által előterjesztett jelentésből kitűnik, hogy az egyesület az elmúlt negyedévben 38 óvodát tartott fenn, 2 iskolát segélyezett, 2 közkönyvtárat szerelt fel s közkönyvtárat alapított.

Öngyilkos váltóhamisító.

Budapest, április 9. Kispesten agyonlőtte magát Heya Miklós dr., hatvan éves

tam s a torkomon olyasmit éreztem, mintha valami láthatatlan kéz folytogatná.

Három hónap alatt úgy megszoktam, olyan örökkétartónak hittem ezt a boldogságot, hogy még gondolatban sem jutott eszembe, hogy mi valaha el is hagyhatjuk egymást. Mámoros fejemmel azt hittem, hogy ez mindig így fog tartani. Így sétálunk egymás mellett a szép virágok között, végig-végig egy hosszú életen át! . . .

De most, hogy Marie eszembe juttatta, a válást, valami fájó szorongás vett erőt rajtam s eszembe jutott a szomorú élet, a mibe nem soká vissza kell térnem s amibe nem viszek, nem vihetek magammal innen egyebet el, csak egy szép szomorú emléket, csak egy örökké fátó szívet.

Mégis csak nem jól van ez így! . . . Azt vettem észre, hogy tulugrottam a sővényen és roppantul beleszerettem ebbe a kis aranyhaju tündérbe.

— Hát el tudna engem hagyni, Marie, — szepegtem. Aztán mondtam egy nagyot, nagyot, mint a mindenség, azt, hogy: de akkor én agyon is lőném magam, Marie! Elhiszi? . . .

Marie felkaczagott. Olyan édes kaczagása volt, mint a vadgalambnak. S mikor szünni kezdett jókedve, bizalmasan simult hozzám, körülnézett és karját a karom alá dugta s nekem úgy teiszett, hogy szemébe, — bizonyosan a jóizü kaczagástól — belegyült a könnyü . . .

— Jaj, de nagy csacsi maga, édes Béni barátom! . . . Hanem azt az agyonlövést nem hiszem el! Meg aztán annak nem is volna értelme! Higyje el, Béni és jegyezze meg jól, egy asszony sem érdemli meg, hogy egy férfi agyonlőjje magát miatta, sőt még azt sem, hogy egy percig is bánkódjon utánunk — ha elhagytuk egyszer . . .

A kerten fázóan sóhajtott végig az ősz

szél s nekem úgy tetszett, mintha azt sugtek volna a sárguló lombok:

— Könnyü neked azt mondani! . . .

Megfogtam a karomba dugott kezecskét és megcsókoltam az ujjai hegyét. Először és utóljára történt . . .

— Ne beszéljen így, Marie, — mondtam neki valami szorongástól meghatott hangon, — mert elmegy a kedvem az élettől is.

Nem szólt rá semmit, csak a blousá hoz szorított karomat s egy perczele elhallgatva ballagtunk tovább.

A száraz levelek zörögtek a lábaink alatt s a ritkuló lombokon átsütött a napfény, bágyadtan, színtelenül. Távol kéklettek a bihari hegyek s a lilaszínű köd, mint valami örökborongás feküdt meg ormaikat. A cserjék árnyai imbolyogva táncoltak a dércsipe pázsiton s a nagy némaságot csak egy harkály kopogtatása zavarta meg.

Ugy szerettem volna valamit mondani, de semmi sem jutott eszembe.

Marie szólalt meg, s mint rendesen, minden bevezetés nélkül kezdte:

— Mondja Béni, volt már maga szerelmes? . . .

Azt hittem erre a kérdésre, hogy a nagy vadgesztenyefa, ami alatt elhaladtunk, a fejemre akar dőlni!

— Én? — kértem elhűlve. — Én? . . . Dehogy! . . . Azaz . . .

Nem folytathattam tovább. A madmoiselle Susanne rikácsoló hangját hallottuk, aki a komornát küldte a Marie keresésére, mert vendég érkezett.

Mariének csak annyi ideje maradt, hogy hirtelen a zsebébe nyult és egy levélkét nyomott a markomba.

— Adja postára, drága Béni! kérem, könyörgök, mert én nem tehetem! Vigyáznak minden léptemre! Ugy e, lesz olyan szíves? . . .

S még a kezét is összetette.

Nekem valami jeges érzés szaladt át a szivemen, mikor azt mondtam:

— Meglesz grófnő! . . .

Marie egy esókot dobott felém kezével, aztán futni kezdett fel a kastély felé.

En hosszasan néztem utána s amint karesu alakja ingott jobbra-balra a gyors menésben, úgy tetszett nekem, mintha libegő ruhája fodrai integetnének felém: gyere Béni, gyere utánam, mert itt hagyjak és nem látsz meg többet . . .

S valóban, amint eltűnt végre egy kanyarodónál, úgy tetszett nekem, mintha eltűnt volna véle minden vidámságom, minden boldogságom s nem maradt szivemben, egyéb csak egy végtelen nagy üresség! . . .

Aztán megnéztem a levél címét. Valami zenetanárnak szólt. Még akkor nap postára tettem.

Hogy miért hívták fel a grófnőt, másnap tudtam meg a nagybátyámtól. Kérője, jobban mondva vőlegénye érkezett meg.

Valami huszáralezredes. Én is láttam. Igen vörös arcú, deresedő férfi volt, olyan testalkattal, mint egy Herkules. Mondták, hogy igen derék ember s Boszniában a Mária-Terézia-rendet vágta ki magának.

Két napig volt a kastélyban, addig nem közeledtem Mariehoz.

Mikor harmadnap reggel elment, Marie a verendán állt Susanne kisasszonnyal s a kendőjüket lobogtatták a távozó után. De én úgy vettem észre, hogy a társalkodónak sokkal tüzesebben lobogtatja a kendőt, mint Marie.

Az alezredes maga vitte ki a vasúthoz a gróf ur. Ó hajtott. S mikor a sárga homokfutó eltűnt egy kanyarodónál, Marie eldobta a kendőjét s leült egy hintaszékre s két tenyerét az arczára téve, bizonyára sirt.

(Vége köv.)

hagyhatta az ágyat. Ekkor elment a csendőrségre és feljelentést tett a kuruzslónó ellen, akit asonnal le is tartóztattak.

Battonyáról vizsgálóbíró ment ki Tótbánhegyesre és házkutatást tartottak a kuruzslónó lakásán. Találtak ott mindenféle csodaszert, folyadékot, kenőcsöket, porokat. A sok csodaszert a járásbíró Szegedre küldötte meg, a melyek ottyalékokat orvosokkal fogja megvizsgáltatni.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Tizenhétémeletes ház.** New-York nemsokára újabb érdekességgel dicsekedhetik. Egy élelmes yankee az ötödik avenuen házat épít tizenhét emelettel. Ilyen házóriás tele családokkal és pedig jó családokkal, mert a Fifthavenue New-Yorkban előkelő negyedben van, bizonyára elég érdekesség. Ha tehát minden emeleten csak négy család lakik, tehát hatvannyolcz család, egy házban! És minden családban csak egy asszony, akinek ügyelnie kell, hogy hatvanhét szomszédnőjét hol új kalappal, hol új ruhával, vagy csillogó ékszerrel bosszantsa és a hatvannyolcz asszony, amint ellenőri egymást, elbeszéli az urának, melyiknek ki udvarol és melyik családban mit ebédelték. És a gyerekek. Micsoda láрма, amikor nem mennek iskolába, hanem otthon szórakoznak dobbal, krikrirel, trombitával, kereplővel. Pedig nem kell egy családra számítani, csak két gyereket. Akkor is százharminczhatan vannak. Százharminczhat trombita! És szabad e a gyerekekre haragudni? Melyik házmester tarthat itt fegyelmet? Midez nem tudta az építész tizenhétémeletes tervétől elteríteni. Hogy fogják szidni azok a szerencsétlen emberek, akik a házban lakó családok fejei. Micsoda borzalom egy-egy férj, aki lekéste az utolsó liftet és gyalog kénytelen felbandukolni a tizenhetedik emeletre. Egyébként ez a ház kolosszus csak most készül. Négy emelete már megvan.

* **Császárok hírlapjai.** Európának csak két olyan uralkodója van, akinek számára külön ujságot nyomtatnak. Az egyik az orosz császár, a másik a német császár. Az orosz császár azelőtt mindig a Novoje Vremját olvasta. Ezt megtudta egy belügyminisztere, Goremkin, s azontul külön példányokat nyomtatott a Novoje Vremjából a császár számára. Ezt a példányt akkor nyomták, amikor már a főbb számokat elküldték. A császár számára készült lapból gondosan ki volt hagyva minden, ami csak legkevésbé is nyugtalaníthatna volna a minden oroszok urát. Négy évig tartott ez a kis család. Akkor a miniszter megbukott, a császár rájött a dologra. Azóta az utcai újságárusoknál vásárolt lapot ő maga, ha kikocsizik. Ami a német császár újságját illeti, az igazi újság, a mely két példányban jelenik csak meg. Szerkesztője a császár titkára. Alig hogy reggel megjelennek a nagy napilapok a titkár neki áll és mindent kiollóz belőlük, amiól csak gondolja, hogy a felséges urat, érdekelni fogja. Különösen a külpolitikai és irodalmi, művészeti híreket vágja ki bőven. A császári nyomdában aztán ezeket a kíváncságokat kiszedik, rendezik és két példányban kinyomják. Az egyiket a császár asztalára teszik, a másikat az udvari könyvtárban helyezik el. Két órával a napilapok megjelenése után a császár már asztalán találja a maga külön lapját. Ha azonban ráér, a napi lapokat is át szokta lapozni.

RÖPPENTYÜK.

* **Lesz idő.** De, ha nem találkozol a vőlegényeddel, hogyan ismeritek meg egymást?
— Lesz arra elég idő, ha férj-feleség vagyunk már.

* **A kalapos-kirakat előtt.** Feleség (kérde a férjét): Melyik kalap tetszik neked leginkább?
Férj: Az, amelyik rajtad van.

* **Enfants terribles.** Lina, kaptál-e játékszerket karácsonyra?
— Igen, kaptam, én ugyan nem kívánom már, de hát tudod, a mama olyan gyerekes, — még mindig szeret játszani.

* **Fegalomzavar.** Jó, hogy találkoztunk, de azért az adósságomat, sajnos, nem adhatom meg. Tudod, a te husz forintod az utolsó pénzem e hónapban.

* **Logika.** Megengedi, nagysád, hogy e nagy esőben felajánljam az esőernyőmet?
— Köszönöm, két másodperc alatt otthon vagyok.

— De, kérem, hiszen akkor mehetünk egy kissé lassabban.

* **Szemrehányás.** Jutka dühöng magában:
— Még mindig abban a ruhában jár a nagysága, amely az enyém lenne, ha már nem viselné.

* **Na.** A jelölt morfondíroz:
— Ha annyi szerencsém lenne, amennyit a szigorlatához kívántak, tán keresztül bocsátanának.

KÖZGAZDASÁG.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok Jegyzősei.

Debreczen, április 8.

Piaci árak 50 kgr.-ként koronákban:		
Buza minőség	77	6.85—7.—
"	78	7.—7.25
"	79	7.20—7.30
"	80	7.25—7.40
Rozs	71/73	5.65—5.75
Árpa		5.30—5.35
(jobb)		5.20—5.40
Zab		4.75—4.85
prima		5.00—5.20
Tengeri		5.15—5.25
Köles		5.80—6.—
Napraforgó mag		4.50—4.60
Bükköny		7.25—7.75
Lóhere		65.—70.—
Luczerna		40.—42.—
Pogácsa napraforgó		4.70—4.20
tökmag		5.10—5.50
Bab (fehér)		6.20—6.80

REGÉNY.

A csöndes lakó.

— Angol regény. —

Írta: Pryce Richard.

Fordította: Karem.

(Folytatás.)

23.

A cséléség sokkal jobban méltatlanodik kihallgatása miatt, mint mi. Még eddig semmi legkisebb nyomra nem akadnak. Azt az embert, ki a belépti jegyek ürügye alatt jött, persze nem a béli bizottság küldte, az egész csak azért volt így kiesínálva, hogy büntetését bejuttathassa a házba. Világos, hogy álarca volt, mert valahol a környéken megtalálták szürke parókáját és álszakállát. Senki se tudja, mi módon menekültek el a tolvajok. Azt hiszik, hogy a pendoni vonatcsatlakozáshoz hajtottak és a fölfelé induló gyorsvonatra szállottak fel.

A nagy zürzavarban olyan sok időt elveszítettek hiába, hogy a különböző vasuti állomásokra már csak akkor táviratoztak, mikor már késő volt. Persze, könnyű valamiről utólag megmondani, hogy miképp lett volna jobb, de minden esetre nagy hiba volt, hogy egy embert küldtek a rendőrséghez és az orvosért. Az orvos nem volt odahaza, s a lovász elment utána oda, a hol értesülése szerint lennie kellett a nélkül, hogy előbb a rendőrséget értesítette volna. E szerint, a mint láthatod, egyenesen kezére játszott a tolvajoknak. Nem hiszem, hogy valaha kiderüljön ez a dolog.

A rendőrség azt tartja, hogy kitanult tolvajok csinnyjével állanak szemben és egy Brinsley nevű — vagy legalább ilyen név alatt szereplő — egyénre gyanakszanak. Csak hogy én nem bírom belátni, hogy ez mivel vinné előbbre a dolgot. Sajnálom szegény Arabellát, de hát ő csakugyan igen nagy loba. Hanem, a ki valóban nagyon szánalom raméltó, az ez a szegény, fiatal inas. Az utóbbi két nap óta folytonosan lábban van és az orvosok egészen lemondtak arról a reményről, hogy meg lehessen gyógyítani.

IX. Mr. George Saltash.

A brinvillei terrasset határoló parti bástyához egy téli kabátos uri ember támaszkodott. Egy hírlap volt a hóna alá gyűrve, melyet avval a szándékkal hozott ki, hogy majd olvasni fog belőle, de a szél hiábavalóvá tett minden efféle kísérletet.

Ott állott egyesegyedül és nézegette a tengert; közben ásítózott és széjjel nézegetett, nem akadna-e valahol valami időtöltésre? Szívarozott, de a szivar most nem nyújtott neki vigaszt az egyedülletben, s az elhagyott partvidék olybá tűnt fel előtte, mint a megtestesült unalom.

— Hát nincsenek lakosai ennek az Istentől elhagyott fészeknek? — kérde magától — nem, mint a regényhősök szokták, hangosan, hanem csak úgy gondolatban és fürkészve nézett végig az elhagyott partvidéken.

Nincsenek; volt a szemmel látható válság, vagy pedig úgy lehet, hogy az idevalók kerülnek a tengert.

Az előretörékvő kis kőgát mélyen be lenyult a tengerbe. Egyetlen ember nem ült a hosszú lócasoron; egyetlen láb nem járt a partokon.

A vizár apadóban volt. Sárgás homokcsik húzódott egy darab helyen, melyhez a hullámok lágy vonalakban és halk csobogással verődtek. A láthatáron egy gőzös mutatkozott s a magános unatkozó szemmel kísérte, míg csak látható volt. Itt ott sárlatok csapongtak a víz színe fölött.

Saltash György újra ásított és egész komolyan arra gondolt, hogy visszatér az üres fogadóba, összecsomagolja holmiját és még aznap visszamegy a városba. Mért is nem tudott inkább Brightonba menni! Igaz, hogy Brighton t ki nem állhatja, de ennél rosszabb már sehol sem lehet. Orvosa azt mondta, hogy tengeri fürdőre van szüksége és ő ajánlotta neki Brinvillet.

— A legjobb levegő egész Angliában, uram és szép, nyílt tenger. Tizenegy nap alatt egészen helyrehozza önt. No fogadjon szót, menjen el Brinvillebe és meglássa, rövid idő alatt egészségesebb lesz, mint valaha. Ha Brightonba küldeném, ott agyon fárasztaná magát és akkor annyit ér vele épen, mintha itt marad. A Riviera? Lárifári! Tudom, hogy mit jelent az. Akárcsak Monte Carlo, vagy a többi. Egyszerűen megtöltöm önnek. Csak menjen Brinvillebe, uram.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Hétfőn, 1900. évi április hó 9-én

Szép Heléna.

Operette 3 felvonásban. Zenéjét szerzte: Offenbach Jaka.

Színhazi műsor.

Kedden, április 10-én bérlet 159. szám „C” A göröggrabszolgá. Operette 3 felvonásban.

Szerdán, április 11-én bérlet 160. szám „A” Nóra. Színmű 3 felvonásban. Írta: Ibsen H.

Csütörtökön, április 12-én bérlet 161. sz. „B” Breznay Anna és Odry Árpád első felléptéül: Az aranyember. Dráma 5 felvonásban. Írta: Jókai Mór.

Pénteken, április 13-án szünet.

Szombaton, április 14-én szünet.

Vasárnap, április 15-én két előadás: délután 3 órakor félhelyárakkal: Telen. Eredeti népszínmű 3 felvonásban. Írta: ifj. Bokor József. Este 7 és fél órakor, bérletszünetben, A pünkösdi királyné. Eredeti népszínmű 3 felvonásban. Írta: Szigligeti Ede.

Hétfőn, április 16-án két előadás: délután 3 órakor félhelyárakkal: Kurucz-furfang. Énekes színmű 3 felvonásban. Írta: Ifj. Bokor J. Este 7 és fél órakor bérlet 162. szám „C” Pataki Béla első felléptéül: Próbaházasság. Énekes bohózat 3 felvonásban. Írta: Gerő Károly.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

Eladó,
esetleg bérebe kiadó a
Sétakertben a 3. számú
nyaraló.

Értekezhetni: Tóth
Syula vaskereskedőnél.

A közeli **husvét** ünnepek alkalmával van szerencsém a mélyen tisztelt vevőim szives tudomására hozni, hogy úgy mint minden évben, most is kaphatók nálam **legtisztábban kezelt**

Érmelléki borok,
Szilágysági szilvórium,
 továbbá

mindenféle fűszerek,
husvéti sütemények,
 valamint

füstölt hus és szalámi
 stb. **legjutányosabb árban,** melyek mai naptól kezdve már üzlethelyiségemtől elkülönítve kaphatók. — Teljes tisztelettel

Frankl Ferencz,
 Hatvan- és Pásti-köz sarkán.

Kiadó nyárilak.

A Sesta kertben egy csinosan parkirozott **nyaraló** kisebb család részére augusztus 15-ig bérebe adó. Czim a kiadóhivatalban.

98. v. h. v.
 1900. szám.

Árverési hirdetmény.

Alóírt bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a h.-nánási kir. járásbíróság 1900. évi Ö. I. 1/21. számú végzése következtében néh. Kovács Lajos volt h.-nánási lakos hagyatéki tömegéhez tartozó, részben Szedlák és Vámos debreczeni czég javára 906 korona s járulékaik erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1200 koronára becsült arany óra, gyűrűk, házi butorok, gazdasági eszközök, férfi ruhák, asztali és konyha edények, méhek, virágokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a h.-nánási kir. járásbírósnak Ö. I. 1/21. 1900. számú végzése folytán a néh. Kovács Lajos h.-nánási piactéri lakásán leendő eszközlésére **1900. évi április hó 13. és 14. napjának délelőtt 9 óra** határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt H.-Nánáson, 1900. évi márczius hó 29. napján.

Muraközy Gábor,
 kir. bírósági végrehajtó.

A városi bérház mellett levő házban **május hó 1-től** fogva több **udvari s utcza**

lakosztály,
 valamint a Hal-utezára nyíló
2 bolthelyiség
kiadó.

Értekezhetni a tulajdonossal:
Egyház-tér 6. szám alatt.

Apró hirdetés.

az Apróhirdetés minimális ára 5 sorig 20 kr., minden további sor 4 kr. A vas-tagabb betűkkel szedett sorokat 6 k rra számítjuk — Czim nélküli hirdetésekről a kiadóhivatal ad felvilágosítást. Czimmel ellátott hirdetések után 30 krajczar bélyegilleték fizetendő.

Joghallgató ügyvédi irodában.
 — esetleg július, augusztus hónapokra is — alkalmazást keres. Szives megkeresések minél előbb a kiadóhivatalba kéretnek.

A Széchenyi utca elején, déli oldal, egy öt szobás utczai és több udvari lakás kiadó.

Egy női és egy férfi Biczikli, teljesen jó karban, jutányosan eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

CSOKONAI-NYOMDA

LENGYEL IMRE és TÁRSAI

DEBRECZEN, KOSSUTH-UTCZA 13. sz.

ELSŐRANGU * * * * *
KÖNYV- ÉS MŰNYOMDA
ÉS KÖNYVKÖTÉSZET * *

Ajánlkozunk a sokszorosító-szakmába vágó mindennemű munkák elkészítésére. Modern berendezésünkkel és kitűnő munkaerőnkkel a legnagyobb igényeket is kielégíthetjük.

Könyvnyomdánkban mindennemű egyszerű, de izléses nyomtatványok, valamint művészes kivitelű diszmunkák készülnek és pedig:

KERESKEDŐK RÉSZÉRE:

Árjegyzékek, körlevelek, számlák, jegyzékek, levélpapírok és borítékok, címkek, csomag-jegyek, áru-mintajegyek, bevásárlási könyvecskék, üzleti kártyák, csinos reklámplakátok és egyéb nyomtatványok.

TANINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Az összes naplók, osztálykönyvek, diszes bizonyítványok, havi és évi értesítők, jegyzőkönyvek és tankönyvek.

ÜGYVÉDEK RÉSZÉRE

A legtöbb nyomtatványt raktáron tartjuk, a készleten nem levőt pedig — bármily mennyiségben — raktári áron készítjük el.

PÉNZINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Mindennemű üzleti könyvek és egyéb kezelési nyomtatványok, u. m.: napi-ivek, lejáratú jegyzékek, sorsolási értesítések és egyéb ismertetések csinos füzetekben, szerződés, kötelezvények, váltók, biztosítéki okiratok stb.

VIGALMI BIZOTTSÁGOK RÉSZÉRE:

Izléses kivitelű bál meghívók, programok, belépti jegyek, diszes táncrendek stb.

KÜLÖNBÖZŐ ALKALMAKRA:

Eljegyzési és esketési jegyek és egyéb családi értesítések elegáns katonra vagy mindennemű új divatu finom papírra nyomva, névjegyek, levélpapírok stb.

MINDEN MUNKA
 A LEGNAGYOBB
 GONDDAL
 KIALLITVA,
 MINDAMELLETT
 MÁS
 KEZDETLEGES
 KIVITELNÉL
 OLGÓBB ÁRON.